

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

ERMETRINE DURANTE PARTU.

„De aandachtige lezer zal bemerken dat er in een deel der gevallen geen strict „obstetrische indicatie bestond. Ermetrine werd bij deze vrouwen dan ook deels „experimenti causa gegeven. Dat daarbij het „nil nocere” niet in het gedrang „kwam spreekt vanzelf.”

Het is wel nuttig, dat collega HARDY deze geruststellende mededeeling doet, ik vrees echter, dat de „aandachtige lezer” hierdoor niet geheel van de „vanzelfsprekendheid” overtuigd zal zijn!

Moet het dan werkelijk eerst tot de door den schrijver gevreesde verwickelingen — ostiumkramp, tetania uteri, asphyxie van het kind — komen, voordat men tot een lagere doseering overgaat, waarvan schrijver zelf meent, dat er misschien meer mee te bereiken is?

Ook zal het menigeen verbaasd hebben, dat in de gevallen Nos. 4 en 6 van de eerste reeks, ermetrine werd gegeven bij volkomen ontsluiting, teneinde de weeën te versterken, terwijl pas daarna de vliezen braken, of gebroken werden. Hier kan m.i. allerminst van een „strict obstetrische” indicatie worden gesproken.

Het is te hopen, dat ermetrine een waardevolle aanwinst voor ons therapeutisch arsenaal zal blijken te zijn.

Moge het aantal verwickelingen, dat zich zal moeten voordoen eer men de juiste doseering gevonden zal hebben, niet te groot zijn!

den Dolder, 26 Juli 1938.

M. G. PANNEKOEK.

ERMETRINE DURANTE PARTU.

In het *N. T. v. G.* van 16 Juli j.l. (blz. 3545) deelt collega HARDY zijn ervaringen mede over het toepassen van ermetrine (= ergometrine), met name ook in het ontsluitingstijdperk. Hij was hiertoe gekomen door theoretische overwegingen o.a. van RUNGE en haalt uit diens artikel in het *Zentralblatt für Gyn.* 1986 (1936) enkele zinnen aan o.a. „Theoretisch betrachtet könnte das Mittel auch bei Wehenschwäche in der Eröffnungsperiode wirksam sein.” Wie het bovengenoemde artikel leest, ziet dat RUNGE onmiddellijk op de geciteerde woorden laat volgen: „Wir haben jedoch diese Verwendung aus der Überlegung heraus unversucht gelassen, dasz hier ernsthafte Störungen für Mutter und Kind entstehen können, deren Behandlung nicht ohne bleibende Schädigung möglich wäre.”

Dat RUNGE gelijk had met voorzichtig te zijn, bewijzen de ervaringen uit de Vrouwencliniek in Freiburg, medegedeeld door OTTO BAADER in het *Zentralblatt für Gynäkologie*, 1938, nr. 30 verschenen 23 Juli j.l.

Daar niet iedereen in de gelegenheid is om het *Zentralblatt* te lezen zij hier de samenvatting van BAADER weergegeven:

„Es wird über 27 Fälle berichtet, welche als Wehenmittel in der Eröffnungsperiode Ergometrin erhielten. Zur Verstärkung bereits vorhandener Wehen war es in 6 von 9 Fällen von günstiger Wirkung, bei vorzeitigem Blasensprung und Wehenlosigkeit in 5 von 10 Fällen. Ohne Einfluss blieb es bei 8 Fällen von fraglicher Übertragung. Im Anschluss an die Ergometrinverabfolgung kam es in 3 Fällen zu ernsthaften Schädigungen. So trat auf 8 Tropfen ein schwerer Wehensturm, mit Dauerkontraktionen und kindlicher Asphyxie auf, in einem anderen Falle beobachteten wir nach 18 Tropfen Ergometrin eine eklamptische Reaktion; im letzten (no. 3) Fall starb das Kind 20 Stunden nach der Geburt an einem Tentoriumrisz, wies aber massive Blutungen im Darm, Blasenschleimhaut, Leber und Niere auf. Im Tierversuch gelang es nicht, die Geburt durch Ergometrin vorzeitig einzuleiten. Die histologische Untersuchung der inneren Organe von den Muttertieren sowie den Jungen ergab keinen pathologischen Befund nach subkutaner Anwendung. Ergo-

metrin ist als Wehenmittel in der Eröffnungsperiode abzulehnen." Enkele vragen van collegae gaven mij deze regels in de pen.

A. PH. W. WEBER.

Zwolle, 3 Juli 1938.

HET GRIEKSCH VOOR DEN GENEESKUNDIGE.

De welluidendste lofzang op het nut van het erkend nuttelooze Grieksch als vooropleiding voor de studie in de geneeskunde, zich baseerend op de waarde van het Grieksch als hulpmiddel ter verfijning van den geest in het algemeen, kan slechts stof leveren voor de verdediging van de opvatting, dat aan het Grieksch een plaats toekomt in den geestelijken inventaris van iederen student, ongeacht de vraag, welk rechtstreeksch verband er tusschen het gekozen studievak en deze omvangrijke voorstudie gelegd kan worden.

Een dergelijken eisch te stellen in een tijd, reeds zoozeer afgestemd op „efficiency” als de onze, lijkt welhaast vermetel reactionnair. Waarmee niets ten nadeele van deze opvatting gezegd wil zijn; wel van de kansen harer vervulling.

Collega ROEGHOLT beroept zich op enkele bestaande voorbeelden van verplichte vakken om zijn betoog te steunen. Doch ik zou hem willen vragen, hoe hij zich voorstelt, dat een student in de medicijnen het zal klaarspelen met het eerste gedeelte van het candidaatsexamen, zonder een behoorlijk inzicht in de goniometrie. Overigens, in het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* zijn nog wel artikelen na te slaan, waaruit blijken kan, dat het rechtstreeksche nut van dit vak voor de studie der geneeskunde niet geheel als denkbeeldig is te beschouwen. Zoomin als de kennis van het Latijn, gelijk mij maar al te vaak (door ontstentenis) is gebleken.

De kennis van het Grieksch kan bij onze (en verscheiden andere studies) slechts van algemeene cultiveerende beteekenis worden geacht, en het nut ervan hangt slechts af van de toevallige ontvankelijkheid van den geestelijken bodem van den vooropgestelden verrijkenden invloed. In de hoedanigheid van arts zal niemand zich op de kennis van het Grieksch kunnen doen voorstaan.

Barendrecht, 26 Juli 1938.

E. J. BOK.

DE VEREENIGING VAN ARTSEN-AUTOMOBILISTEN.

Naar aanleiding van een verzoek om inlichtingen over deze Vereeniging, wijs ik in ruimeren kring er op dat de V. v. A. A. met haar bijna 2700 leden en een kas van circa f 30.000 welvarender is dan ooit. Daarenboven dragen de leden (uitsluitend artsen, dier- en tandartsen) zelf geen enkel risico, zooals bij een onderlinge verzekering, doch krijgen ze gewoon, tegen sterk gereduceerde prijzen een polis bij een aangesloten verzekeringsmaatschappij met bijzondere practijk-faciliteiten.

G. A. PRINS, voorzitter V. v. A. A.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

MANILA. — Een nieuw geneeskundig tijdschrift en een voorlooper der narcose. Te Manila is in Mei verschenen het driemaandelijksch tijdschrift *Modern Medicine*, dat ten doel heeft, aan te toonen, dat onder de Aziatische volkeren, ook onder de bevolking der Philippijnen de hedendaagsche geneeskunst met goed gevolg wordt beoefend en bevorderd. Een aantal geneeskundigen en andere personen van gezag in Japan en op de Philippijnen hebben voor dit eerste nummer hun gelukwensch en hun portret gezonden. Behalve een reeks korte verhandelingen op ziektekundig, diagnostisch en therapeutisch gebied, bevat dft nummer de levensgeschiedenis van SEISHU HANAKOWA (1760—1835), die zichzelf tot chirurg heeft gevormd. Vóór hem hadden de Japanners de chirurgie geleerd uit de boeken van AMBROISE PARÉ, die zij door de Hollanders hadden leeren kennen. Zij beperkten zich echter tot acupunctuur, moxa, pleisters, het openen van abscessen en de wondhechting. Hij legde zich toe op allerlei operaties, en heeft